

SEMĂNĂTORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu
Redactor: I. Lupu-Rîjlețu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

In semn de înaltă apreciere pentru președintele Asociației generale a învățătorilor, Domnul Dumitru V. Ţoni, M. S. Regele l-a desemnat șefnic al Său la Ministerul Educației Naționale, ca subsecretar de stat, cu începere dela 30 Martie 1938.

Învățătorimea trebuie să fie mândră că la Ministerul școalelor țării expresia sa ocupă acest post înalt și să-și dubleze eforturile de muncă spre a se arăta vrednică de așteptările pe care Marele nostru Rege le pune în devotamentul și apostolatul învățătoresc.

PROBLEME

de EUG. RĂDUCU

Am ajuns în 1938. Avem o constituție nouă cu alte baze pentru organizarea vieții din stat.

Pe constituția nouă se vor broda legiurile de organizare în amănunțime.

Școala primară și învățătorul erau încadrați în viața statului pe principiul de dezvoltare a civilizației populare care avea la bază ideile de libertate, egalitate și fraternitate.

În noua încadrare, de viitor, școala primară română va trebui să porceadă la o intensivă educație: dezvoltarea potențialului național în conformitate cu destinul pe care soarta ni l-a creiat ca popor revărsat pe podișul Daciei, în valea Dunării și pe țărnițele Mării Negre.

Școala noastră nu mai instruește individul pentru scopurile sale. Ea trebuie să plămădească sufletele în idealul rosturilor noastre de popor cu o destinație hotărâtă de așezare aceasta, specială.

Școala primară română este dar în devenire dela un învățământ popular la o educație accentuat națională. Învățătorul nu mai poate rămâne un factor social la discreția curentelor de opinie și la dispoziția lor. El se

emancipează, ridicându-se peste interesele vieții locale spre a cobori în viața mediului său idealurile țării sale și ale neamului său.

Din această pricină nu se mai poate vorbi azi și nici odată despre atașarea învățătorului și a școlii la organizația administrativă locală, ci la detașarea lor spre viața statului de unde își primesc salariul muncii și întreținerea necesară. Vor concura totuși la dezvoltarea acțiunilor locale, încadrându-se în ansamblul eforturilor tocmai spre a le conduce spre scopurile de sus ale patriei.

Dezbaterile organizării de viitor a învățământului primar trebuie să se înceapă de învățători, de organizațiile și publicistica lor cât mai repede în sfera de lucru pe care o oferă viața de azi spre destinele neamului românesc.

Programa, metoda și funcționarea școlii primare; pregătirea învățătorilor și încadrarea lor în ierarhia statului sunt probleme care se așează în față și așteptăm dezbaterile lor cu aceeași grijă cu care așteptăm o trupă încadrarea sa pe un nou front de luptă.

părăsire școala și au nenorocit satele...

Au fost elemente de ațătare a urilor, de anarhie...

„Școlarii nu numai că nu primesc dela asemenea dascăli, educația sufletului, dar nici pe aceea a minții. Unii habar n'au de tabla înmulțiri, fără a măi pomeni de istoria și geografia Patriei.

Zile întregi ei nu văd pe dascălul lor intrând în clasă. Zile întregi plivesc pogoanele dascălilor, numai cu monitorul sau cestorul, care dă recreații și lecții înainte, în timp ce învățătorul este plecat în sat după afaceri comerciale sau politice, la judecatorie pentru procese, să supravegheze exploatarea unei păduri sau să manifesteze ridicol, în ochii copiilor care iau exemplu, într'un car alegoric cu butoiul de vin, scoțând rezultatul alegerilor, care era dezastruos.

Iată de pildă, lucruri extraordinare, spuse sub semnătura N. M. Galan, în foia „Cultul Patriei”, condusă de d. prof. univ. incontestabil un mare naționalist. Generalizări pripite, adesea bazate pe un singur caz, acuzații nefundate, fiindcă trebuie să se găsească un țap ispășitor al tuturor relelor din această țară, dușmanie de moarte tocmai din partea adevăraților vinovați, invidie și patimă duse până la orbire.

Toți acești improvizați judecători ai noștri, toți acești acuzatori și detractori, uită însă sau în chip conștient caută să întunece opera reală, mare, patriotică, săvârșită de școala primară și învățătorii săi în serviciul țării.

Prin cine s'a întins stăpânirea limbii românești, până și'n cele mai îndepărtate colțuri ale pământului românesc — acolo unde ieri această limbă era urgisită și batjocorită?

Nu prin oamenii școlii, nu în deosebi prin învățători?

Poate cineva nega opera de românizare covârșitoare, imensă, ce ei au realizat, adesea în cele mai grele condiții și cu sacrificii de neimaginat?

Că nu s'a putut face încă totul, că mai este atâta de făcut, de sigur, dar ce minte întregă va socoti că'n câțiva ani se putea

reface complet o situație creată de secole?

Acțiunea de nouă îndrumare și educație a tineretului prin străjerie, acțiune pornită de însuși Suveranul, pentru ca tineretul să fie crescut în spiritul marilor noastre credințe și tradiții, în cultul micii și datoriei, n'a fost urmată dela început de învățători și nu prin ei s'a înfăptuit în considerabilă măsură gândurile scumpe ale Suveranului pentru neamul ce cârmuește?

Știu oare cei care așa de ușor și așa de grațios ne ponegresc și ne insultă, cu ce admirabil entuziasm muncesc astăzi cei peste 5000 de învățători în străjerie și cu câtă nerăbdare așteaptă ceilalți, ca toți, până la unul, să fie sub steagul mântuitoarei chemări?

Dar în pregătirea preregimentară a tineretului, nu vor găsi iarăși pe învățători? Câteva mii lucrează și acolo, conștiincios, cinstit, desinteresat, entuziast.

O poate afirma oricând comandantul superior al instrucției premilitare.

În căminele culturale, minunatele centre de cultură, în număr de peste 2000, ale Fundației Culturale Regale, învățătorii desfășură de asemenea muncă rodnică. Conducătorul acestei Fundații Regale — d. prof. D. Gusti, omul care ocupă astăzi cu netăgăduit prestigiu un loc dintre cele mai de sus în cultura noastră, a recunoscut faptul acesta în numeroase împrejurări.

În cooperative apoi, ca și aproape în orice acțiune obștească, fie cu caracter cultural sau economic, învățătorii nu lipsesc și sunt prelutendeni la locuri de îndrumare și răspundere.

Sute și mii de localuri de școală s'au ridicat pe tot cuprinsul țării la îndemnul puternic al d-lui dr. C. Angelescu, fost ministru al Educației naționale — prin truda și stăruința lor, cum d-sa poate mărturisii cred oricând aceste, și multe localuri numai cu banii lor.

În publicistică, mai ales în cea pedagogică, dar destul de larg și în cea literară, s'au manifestat frumos, în adunarea folklorului, în acțiunea de păstrare a datinelor strămoșești, în organizarea de biblioteci și muzee, ei au fost

(Urmare în pag. II-a)

PENTRU SPULBERAREA UNOR ACUZAȚII NEDREPTE ȘI PATIMAȘE

Am văzut cu durere și cu mirare în ultimul timp, în diferite organe de presă — ziare sau reviste — acuzații nedrepte la adresa învățătorilor, chiar sub semnătura unor distinși cărturari. Și mi s'au comunicat unele manifestări ostile nouă, cu totul neînțelese, pornite dela oameni care n'ar trebui să facă niciun gest de asemenea natură, înainte de ne fi cunoscut cu adevărat, mai ales acei puși în situația de a conlucra cu noi pentru întărirea

Statului, prin întărirea instituțiilor sale fundamentale.

Câte vini nu se aruncă în sarcina școlii și a noastră? Rămâi înmărmurit de ce ți-i dat s'auzi.

Școala nu și-a făcut deloc datoria...

Din școala primară ies copii fără să știe măcar cât de elementar să scrie și să citească — unii copii chiar fără a ști să înțelească...

Învățătorii — toți — s'au ținut numai de politică, au lăsat în

Pentru spulberarea unor acuzații nedrepte și pătimase

(Continuare din pag. 1-a)

muncitorii cei mai pricepuți și mai stăruitori.

Pe lângă toate acestea, să nu se uite de nimeni meritul care constituie pentru dânsii o mândrie și — mai mult decât atâta — o glorie: învățătorii români au fost și sunt stăvilari puternici în fața încercărilor de tot felul de infiltrare la noi a comunismului, apărători și păstrători ai sufletului și dreptului românesc, cu credință tare și statornică în Patrie și Rege.

Și să nu se uite că ei — spre deosebire de aproape toate celelalte categorii de funcționari au avut cea mai puțină oblăduire, cea mai neînsemnată răsplătă din partea Statului. Care dintre funcționarii acestei țări au fost salariați mai mizerabil decât învățătorii, care alții au îndurat ca ei și care totuși au rămas ca dânsii, neclintii la postul de onoare ce li s'a încredințat și hotărâți și viteji pe pozițiile de luptă, lăsate în seama lor?

Pentru câțiva, pentru o infimă minoritate de nevrednici din

rândurile noastre — și e explicabil ca într'un corp atât de numeros ca al nostru să se găsească și un procent redus de absenți dela datorie — nu e admisibil să se terfească un corp întreg, a cărui activitate a înscris atâtea pagini luminoase în istoria țării.

Iar colegii învățători să nu se descurajeze, să nu dea înapoi văzând cât noroi li se aruncă în obraz, cât se caută să se micșoreze ori să se ascundă meritele lor prin minciună și calomni.

Aceasta o vor și o așteaptă detractorii lor.

Ci să-și înțească activitatea, să-și încordeze puterile pentru muncă nouă și mare, să fie ca'n totdeauna la înălțimea chemărilor timpului, gata de a îndeplini poruncile Celui prin care vorbește Neamul: Regele.

Ei ne urmărește în tot ce facem frumos și bun, ne înțelege și ne iubește.

Pentru Țară și pentru Rege, fraților învățători, cu conștiința senină și cu fruntea sus: Înainte!

D. V. Țoni

Audiența la d. ministru Victor Iamandi a domnilor I. Nisipeanu și D. V. Țoni

D-nii I. Nisipeanu, președintele, Asociației profesorilor secundari și D. V. Țoni, președintele Asoc. învățătorilor, au fost primiți în audiență comună de d. ministru al educației naționale, Victor Iamandi.

Cei doi președinți întrebând pe d. ministru dacă s'a hotărât definitiv trecerea în buget a drepturilor materiale ale corpului didactic, d-sa a binevoit să răspundă că în bugetul ministerului educației naționale — înaintat ministerului de finanțe — s'au prevăzut toate drepturile convenite pe 1938, dar dacă acest buget va rămâne până la urmă așa, nu poate afirma cu certitudine, fiindcă încă nu s'a venit cu hotărâri definitive în privința cifrei și felului de alcătuire al bugetului general al Statului.

Președintele asociației generale a învățătorilor a încunostințat pe d. ministru că întreg corpul învățătoresc a primit cu deplină satisfacție deciziunea luată cu privire la abecedarul unic editat de minister, și a opinat să se institue pentru alegerea celui mai

bun abecedar, un concurs.

D. ministru a declarat că și d-sa s'a gândit că aceasta este modalitatea cea mai potrivită pentru a avea un manual corespunzător cerințelor.

Întrebat apoi de președintele asociației învățătorilor asupra svonului că ministerul ar precuniza să se facă transferările din anul acesta în alte condiții decât cele ale legii, d. ministru a desmințit acest svon și a declarat că transferările se vor face absolut în condițiile stricte ale legii.

D. ministru s'a interesat apoi privitor la dijerite probleme din învățământul secundar și primar, declarând că înțelege să aducă toate îndreptările necesare și cât mai repede.

Telegramă

D-lui Răducu

Președintele Asociației învățătorilor
Jud. Caliacra
Bazargic

Vii mulțumiri pentru felicitările exprimate cu ocaziunea promulgării Constituției noi.

CAROL REGE

Soare într'un strop de rouă

Versuri de Em. Papazissu

De curind editura „Ideia” din București, a lansat volumul de versuri cu titlul atât de sugestiv „Soare într'un strop de rouă” al poetului Em. Papazissu.

În ultimul timp învățătorimea s'a impus în literatură prin câteva talente remarcate, care fac fața corpului. Cu acest prilej s'a împlinit cuvântul că niciun domeniu de activitate nu a rămas fără contribuția luminătorilor neamului.

Dacă printre învățători se găsesc romancieri, nuveliști, epigramiști și scriitori desăvârșiți nu e mai puțin adevărat că în corpul acesta se ascund și inamorați de arta muzelor, poeți, cîntăreții vieții ce se scurge nepăsătoare pe lângă noi, cu noi sau fără noi.

Trebue să recunoaștem pe bună dreptate că printre poeții cei mai desăvârșiți pe care-i are învățătorimea se numără și colegul Em. Papazissu, directorul școlii primare No. 1 din Bazargic. Noi, cei din apropierea domniei sale, l-am cunoscut și apreciat de mult ca atare, dar pentru marea public de alurea nu era destul de cunoscut. Prin volumul de versuri „Soare într'un strop de rouă” d-l Papazissu se va face cunoscut cu siguranță într'o sferă cit mai largă publicului cititor.

Ați citit volumul de versuri al d-lui Papazissu? Ați urmărit cu atenție temele pe care poetul le tratează cu atîtă măiestrie? N'ați trăit ca și autorul realitățile pe care le-a zugrăvit??

Versul cristalin, temele sugestive, expunerea plină de vrajă și feerie, forma impecabilă evidențiază în d-l Papazissu pe un poet în plină dezvoltare.

Volumul a fost primit cu aplauze atât de presă cit și de public.

În curind se apropie Sf. Sărbători ale Învierii Domnului. Majoritatea învățătorilor liniți din acest județ vor sbrua spre locurile natale să petreacă sărbătorile lângă cei mai apropiați ai lor.

Ce frumos ar fi ca fiecare dintre cei care pleacă să ducă cu sine câteva volume din „Soare într'un strop de rouă” și să le răspundească printre prietenii și cunoscuții.

Nu pentru d-l Papazissu e necesar să facem acest gest, pentru că domnia sa e de o modestie rară, ci pentru prestigiul corpului nostru învățătoresc atât de urgisit și defăimat.

E timpul să ne impunem în ochii lumii prin talentele noastre, prin forțele noastre proprii, cu care să opunem în

fața intențiilor și declarațiilor detractorilor noștri un „velo” categoric. Numai așa ne vom afirma ca un corp solid, creiator, neînfrînt în luptă, unitar.

Recomand volumul de versuri al d-lui Papazissu tuturor cu asigurarea că nimeni nu va regreta cînd va fi în posesia lui. Doritorii pot să procure volumul dela librăria „Progresul învățătoresc”.

I. LUPU-RÎJLEȚU

Turnul Babel

Legenda turnului Babel din Biblie a pornit, ca orice legendă, dela un fapt petrecut cîndva. Turnul lui Babel a fost construit de Chaldeenii în apropierea cetății Babilon cu mult mai înaintea lui Nabucodonosor. Istoricul grec Herodot care a trăit cu 400 ani înainte de Chr. îl descrie: Cică era un turn înalt de 200 picioare și tot atît de lat. Turnul era alcătuit din 8 turnuri suprapuse, din ce în ce mai înguste, avînd deasupra templul zeului. O scară externă, în spirală, urca până acolo.

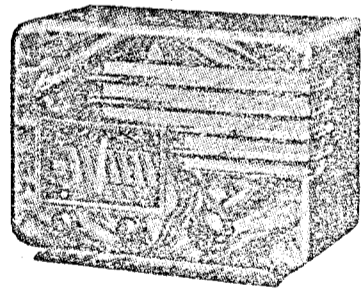
Și alți învățați ai antichității ni-l descrie. După unii turnul ar fi servit Chaldeenilor să facă observații astrologice. Turnul ar fi fost dărâmat de regele Persiei, Xerxes, fiul lui Dariu. Alexandru cel Mare ar fi vrut să-l facă până la cer din porunca zeilor.

Arheologii i-au stabilit locul. N'a mai rămas din turn decât un amestec de pămînt cu cărămidă și piatră peste care cresc astăzi plantele pustiului...

„Lawura”

IMPORTANT

APARATE

de RADIO

mărci diferite, poate obține orice Domn Învățător în rate fără aconto și dobânzi

Horniphon • Reyco • Herald • Philips •

dela EMIL CAPRIȘ

Strada Carol No. 14 — Bazargic

Copilul și vorbirea *)

(Urmare)

de Henri Delacroix

4. Mijloacele de învățământ. Sunt aceleași cari duc la cucerirea copilului, a spațiului și a lumii obiectelor; aceleași cari permit copilului să se constituie ca persoană în sânul unei societăți.

Structura mintală și pornirea afectivă, iată baza primordială. Natura lor este de așa manieră că permite celor două forme de comportament, spontaneitatea și docilitatea: acest concurs de rigiditate și plasticitate permit copilului

să se impună lumii și societății și totdeauna să rabde constrângerea, adică să se îndrepte spre cooperatiune. Puterea lor este suficientă pentru ca să poată suporta montajul marilor tehnici. Centralizarea lor permite tuturor dezvoltărilor parțiale să beneficieze de mișcarea totală; astfel mecanismul fonetic crește, la vârsta cînd evidențierea noțiunilor începe să se opereze; astfel vârsta vorbirii însemnează o schimbare importantă în comportament.

Astfel intervine capitolul inițial

al copilului, echipamentul său mental înăscut; nu-l deloc sigur să i se fi dat vreo croială din naștere: dar se vîră în cursul vieții și anumite structuri se ivesc la perioade privilegiate. A atribui prea adesea mediului și experienței celace este fructul latentei moturațiuni, este o eroare a empiriștilor. A uita „emergența” și autonomia dezvoltării, este o eroare a aprioriștilor.

Astfel intervine jocul preexercițiului, presentimentul funcțiunii în vederea organizării, dibuire a funcțiunii care se încearcă. Astfel intervine deprinderea, creatoare a

automatismului indispensabil; astfel intervine imitația unde strălucesc împreună spontaneitatea și docilitatea, fiindcă se imită mai întâi în sensul și în măsura propriei originalități și apoi în sensul constrîngerii și prestigiului. Așa intervine dresajul, acțiunea impusă de altcineva asupra mecanismelor exterioare ale subiectului. Așa intervin relațiunile mai subtile cari permit și ascut inteligența. Și, cu adevărat, inteligența pătrunde tot, chiar și celace pare numai mecanic. Nu are decât brutalitate, forță constrîngătoare în acțiunea modelelor cari ne sunt propuse: ascendentul lor, prestigiul lor este

*) L'enfant et le langage, par H. Delacroix — Félix Alcan-Paris 1934.

SENTIMENTUL DE IUBIRE ÎN POEZIA LUI COȘBUC

George Coșbuc, poetul care a cântat biruința vieții asupra morții — deci viața a cântat și aceea putere tainică ce zamislește viața, adică iubirea. Fără ea viața însăși n'ar putea exista și creațiunea lui Dumnezeu s'ar stinge într-o clipă lăsând pământul pustiu. Iubirea e afirmată de întreaga doctrină creștină, e descoperită în mădularele existenței de genialul creștin Dostoievski și de poetul nostru G. Coșbuc, cel care și-a confundat sufletul cu sufletul poporului românesc.

În poezia lui Coșbuc aflăm fete și feciori frumoși, robuști, adevărate înfrunțări ale tinereții ce ard de flacăra castă a dragostei. Dragostea din poezia lui Coșbuc deși e atracție către formele pline și mișcările mlădioase ale fetelor sau către voinicia vânoasă a flăcăului, oricât de plastic și sensual cântată, nu se poate compara cu amorul liber pe care-l găsim la alți poeți.

Dragostea dintre flăcăii și fetele lui Coșbuc este un instinct în mers normal spre realizare; e o dragoste generoasă, instinctuală, deoarece prin ea cei doi se dăruiesc copiilor pe care-i nasc.

Iubirea redată de Coșbuc e iubirea ce zamislește viața și nu urmărește transformarea instinctului în patimă ce refuză scopul iubirii, care e'nmulțirea vieții; este un instinct pur, desbrăcat de orice abateri, până la o dată când o putere tainică, divină taină a căsătoriei, vine să-l pecetluiească. Până la acest moment observăm că nicidecum nu se caută satisfacerea instinctelor ci numai sburdălnicia și tremurul viu al fetei ce va urma.

Fetele din poezia lui Coșbuc nu văd în iubitul lor decât pe viitorul mire, iar flăcăii pe viitoarea mireasă. Până la ziua de sărbătoare a nunții, dragostea e numai un joc nevinovat, fără păcat. Acest lucru este redat foarte bine în poezia „Spinul”, unde flăcăul după ce scoate spinul din piciorul fetei cere răsplata; dar ea răspunde:

„Vrei plată? Uite ai trei fragi
„Și din costița'ți dau bujorii
„Și toată frunza depe fagi”.

Flăcăul nu se mulțumește și cere:

„De flori dă-mi ochii tăi cei dragi
„Și pentru fragi dă-mi obrajorii”.

Fata, zâmbind, lovește cu palma

gura flăcăului și-i cere să aștepte până la ziua nunții

„Ca nimeni așteptând nu moare”.

Toate idilele lui Coșbuc: Spinul, Mânloasa, Rea de plată, La pârâu, etc., ard de'mbrățișeri și sărutări împietrite pe buze; iar dacă flăcăul e mai îndrăgneaț fata ripostează făcându-se foc și pară.

Dar să ferească Dumnezeu când flăcăul e sfios că fata'l face prost și nepriceput, îi dă să'nțeleagă c'ar fi vrut să-i fie nevastă și mamăsi noră'n casă și revoltată termină:

„Tu cu pâinea și cuțitul
„Mori flămând, nepriceput”.

În altă parte Coșbuc ne redă neliniștea dragostoasă a flăcăilor care nu știu cum să procedeze față de fata spre a-i fi pe plac, căci dacă o cheamă nu vine și dacă o alungă se'ntoarce blândă ca o mielușică.

„Ei iacă viu! Dar de nu-mi spui
„Vr'o veste,
„Zi bună'ntre noi de azi nu-i.
„Știa doar fata felul lui.
— „Vr'o veste?
„De unde-o iei dacă nu este?”
(Spinul)

Nimic nu este mai viu în psihologia dragostei lui Coșbuc ca jocul acesta capricios între o așteptare contrariată și între apărarea fecioarei.

În altă parte vedem cum tot din instinctul iubirii fata așezată în fața oglinzii se gătește ca nevastă, retrăește fericirea ce ar simți-o, dar deodată datoria îi sugrumă imediat pornirile la hotarul dintre ce e îngăduit și ce nu este.

Astfel, aproape în toate idilele lui Coșbuc observăm un conflict fără sfârșit și fermecător ce se rezolvă vesel și glumeț în siguranța nădejzii și așteptării.

Tineretul acesta robust și frumos iubește în cuviință, în cumințenie, în neprihană, știind că totul se va termina după placul inimii când binecuvântarea Cerului se va coborî în taină asupra dragostei ce a înlănțuit sufletele.

Totul e cast și moral în iubirea din poezia poetului Coșbuc. Se confirmă moralitatea prin psihologia dragostei caste cât și prin negativul ei. De exemplu: în elegia „Fata morarului”, fata, care calca legea morală a dragostei se simte muștrată de conștiință, de lume și de natură; cu obrazul ascuns în năframă stă obsedată de păcatul săvârșit și zice:

„Ce rea, ce nemernică sunt
„Iar apele-mi spun nebună”!

Apoi fata vrea să se omoare făcându-se roată, sub roata morii.

Deasemenea, în „Cântecul fusu-lui” fata toarce și se stinge copleșită de rușine. Dragostea alunecată dincolo de marginile legii morale se prăbușește în tragedie. Păcatul săvârșit obsedează pe făptuitori, iar fetele n'au puterea d'a'nfrunța această rușine — calcarea legii morale — caracteristica poeziei lui Coșbuc.

N'au puterea de a se reface nici fetele și mai ales flăcăii care-și taie rivalii cu cuțitele. Sentimentul iubirii în poezia lui Coșbuc e moral deci și prin faptul că acei ce au păcătuit se osâdesc singuri prin judecata propriei lor conștiințe însângerate.

Dacă observăm în poezia lui Coșbuc, în anumite puncte, reliefarea frumuseții corpului, acest lucru îl face pentru a-și însuși un procedeu literar, împuternicind emoția estetică.

Caracterul iubirii în poezia lui Coșbuc e însăși iubirea poporului român, cu trăsăturile ei caracteristice, pe care l-a cunoscut și-l a iubit până la indentificare.

Guța N. S. Brăila

RECENZII

I. A. Bassarabescu: *Moș Stan* Schițe și nuvele. Ed. „Cugetarea” Lei 50.

Unul dintre prozatorii noștri consacrați este și d-l I. A. Bassarabescu.

Nuvelele și schițele sale au delectat sufletele alător generații tinere și au interesat și alungat plictiseala și ne-cazul vieții celor maturi. Un scris savuros, cu o ideologie sănătoasă și un stil plăcut, a interesat, — în ciuda modernismului exagerat, — întotdeauna pe cititorul serios.

De aceia socotim bine venită ed. a II-a a uneia dintre cărțile d-lui Bassarabescu: „*Moș Stan*”, ca un dar prețios celitorilor dornici de o carte bună.

Sunt prinse în aceste pagini, cu dibăcie de artist consacrat, sentimente duloase, mici și nostime întrigă, cancanuri, infracțiuni și pocăințe, într'un stil ponderat. Știe să coboare în adâncul sufletului celor mici, ca și în al celor bătrâni, răscolește noianul de simțăminte, încheagă anecdote și pilde, pe care le redă cu finețe și gingășie ce încântă și captivă.

Se găsesc în acest volum pagini sculpturale, de un real folos educativ. Știe să înduioșeze, să conducă spre moralizare, cu multă subtilitate răscolind în sufletul celitorului gândul bun. Arată cum din mărunte interese și desbinări se nasc invidii, uri puternice. Zugrăvește cu măiestrie alătea stări sufletești ale erolor din volumul de față.

„*Moș Stan*” este o carte bună și necesară pentru cei tineri. Se poate

recomanda cu încrederea că pui în mână celitorului începător o carte atractivă, utilă și educatoare în clip subtil. Ed. „*Cugetarea*” a înfățișat aceste pagini într'o tehnică plăcută, făcând cartea mai atractivă.

V. Călugăru: *Șapte ani sub steagul „Astrei — Șoimii Carpaților”*. Tip. Ardealul 60 lei.

Sunt variate, dar necunoscute, domeniile de manifestare ale multor colegi de-ai noștri. Și tocmai în cele mai hotărâtoare domenii ale vieții acestui neam.

Un caz din cele multe. De curând a văzut lumina tiparului, într'o execuție tehnică ireproșabilă, munca de 7 ani în cadrul „Astrei — Șoimii Carpaților”, în com. Agnires, jud. Cluj. Ce mărturie mai concludentă pentru afirmația noastră decât faptele, activitatea dificilă, dar creatoare, sbuciumul zi de zi, săvârșite într'un cuib șoimăresc, toate redade cu înțelegere de „căpitanul șoimilor” din Agnires, d. V. F. Călugăru.

Ce a însemnat „*Astra*” în trecut, care a fost rolul jucat de învățători în cadrul ei, sperăm să se găsească cineva să imortalizeze aceste pagini de suferință și activitate intensă, de realizări considerabile. „*Astra*” n'a încetat însă nici după întregire admirabilele ei acțiuni, din contră, și-a pus drept lozincă: „*renașterea neamului prin poporul de la sațe*”. Ce și cum poate înfăptui acest mare gând, se poate vedea din admirabilele pagini ale lucrării d-lui V. Călugăru. De remarcat numeroasele și plăcute clișee ce reprezintă diferite aspecte ale acestei activități.

Cartea naște îndemn în sufletul celitorului, te mână la lucru, te face capabil de sacrificiu ce nu bănuia c'ei fi în stare a-l face. Exemplul dat de acest nucleu, de activitatea și realizarea lui, este tot atât de reușit îndrumător pentru oricine. Sa desprind de aci numeroase sugestii pentru cel ce militează pe teren instinctiv — educativ.

La activitatea publicistică a d-lui Călugăru, cunoscută nouă de prin revistele la care colaborează, se adaugă încă o zală puternică, făcându-ni-l mai apropiat, mai prețios și mai cunoscut. Lucrarea sa merită a fi cunoscută de toți, din ea desprinzându-ne alătea prețioase sugestii.

Florian Stănică

Vorbe cu tâlc

De-ai pornit pe marea vieții, tinere o lege scrie:

Navei tale, prevederea pururi ancoră să-l fie!

Idealul tău cerându-ți să străbăți a mării larg,

Brațele să-ți fie vâsle; conștiința, 'nalt catarg;

Din nădejde și credință pânze falnice să faci;

Datoria să-ți slujească, zi și noapte drept cârmaci,

Iar dacă și'nțelepciunea va veni să-ți fie far,

Răsvărita mare-a vieții, n'o vet trece în zadar.

Vasile Militaru

un apel; și tot eul nostru își are pricina în imitație.

5. *Desvoltare prematură. Achi-zițiune care vine la timpul său.*

Învățământul limbajului începe cu montarea funcțiunii fonetice, cu conturarea noțiunilor. Copilul nu începe să vorbească decât când este în stăpânirea mijloacelor intelectuale și fizice care îngăduie vorbirea fiindcă au depășit-o. Ajustarea senzio-motrice a copilului, sinergia auditivo-motrice nu se face decât la comanda interesului lingvistic, a acestei curiozități care caută să treacă peste sunete: joc de-a v'afi-ascunselea sau, de-a ghicitul. Comportamen-

mul se schimbă din momentul exploziei funcțiunii verbale. Limbajul (c'est un truism), nu poate veni decât la timpul său, căci analiza câștigurilor progresive ale copilului o probează destul de bine.

Și cu toate acestea limbajul este o desvoltare prematură. Limba introduce în spiritul și corpul copilului un sistem de mijloace, o tehnică cu care, dată lui, nu și-ar fi procurat decât rudimentul. Feriți-l de comunitatea lingvistică și veți vedea unde ajunge. Surdo-muții lăsați în părăsire convin la câteva gesturi și cu aceasta nu

merg mai departe. La fel se întâmplă și cu copiii normali lăsați în părăsire, convin doar la câteva cuvinte. Într'adevăr, capacitatea inventivă a copilului este înfrântă de abundența ce-i vine de la societate. Nu începe să inventeze, încetează să inventeze când primește ceiace-i trebuie.

Aceasta este partea de adevăr a tezei sociologice. Umanitatea, încorporată în societate, ne scutește să mai recurgem la propria noastră umanitate. Dar cu toate acestea ea pătrunde, se ivește în acel vernis al individualității cu care noi desăvârșim achizițiunile noastre sociale. Și asimilația tradiției nu este posibilă decât tot

prin ea. O instituție, pentru a se menține și a se transmite, se cere, pe deoparte, prezența motivelor cari au constituit-o.

Încă odată, trebuie să repete ceiace nu este decât în stadiul curat mecanic al achizițiunii limbajului.

Personalitatea care se încearcă să se întrecă și care se formează prin ea, este prezentă la ridicările sale; devenirea presupune eul.

(Va urma)

Traducere de

Cristian Constantinescu

KIII-Kadi

ASOCIAȚIA INVĂȚĂTORILOR
DIN
JUDEȚUL CALIACRA
No. 21
20 Martie 1938

CONVOCARE

Conform prevederilor ștatuare și hotărârii Consiliului de Administrație se convoacă în adunare generală ordinară, toți membrii jud. Caliacra, membrii ai Asociației, în ziua de Sâmbătă 16 Aprilie 1938, ora 10 și jumătate a. m.

Ședința va avea loc în localul școlii primare No. 3 din Bazargic, str. Colonel Arion.

ORDINEA DE ZI:

- 1) Darea de seamă pe 1937.
- 2) Citirea raportului de comisia cenzorilor.
- 3) Descărcarea de gestiune pe 1937.

Programul congresului g-1 învățătoresc:

- a) Organizarea școlii normale de învățători.
- b) Situația morală și materială a școlii primare a învățătorului.
- c) Manualele didactice de curs primar.

Colegii sunt rugați a participa, fiind singura adunare anuală, când putem toți frământa și organiza chestiunile de corp.

Dacă la ora sus arătată, nu se va întruni numărul ștatuat de membri, adunarea va avea loc în aceeași zi, după amiază la orele 15, cu aceeași ordine de zi și în același local, cu orice număr de membri prezenți.

Președinte, Eug. Răducu

Secretar, I. Lupu

O inițiativă cu răsunet

De curând a luat ființă în Capitală primul institut de documentare organizat după modelul institutelor similare din Occident și America. Inițiativa aceasta a stârnit un viu interes nu numai în cercurile oficiale, cărătorești, industriale și comerciale din Capitală și provincie, dar și în rândurile tuturor cetățenilor dornici de a avea o informație rapidă și precisă asupra chestiunilor care îi preocupă. Mulți cetățeni având nevoie de-a afla date de concursuri, examene, licitații, dispozițiuni și regulamente oficiale, prețurile unor produse, sursele de procurare ale anumitor articole, modul de preparare al anumitor produse chimice sau alimentare, date statistice, bibliografice sau alte documentări mai ample asupra unor chestiuni științifice, economice, tehnice, etc., — nu au azi posibilitatea să-și procure aceste informații de cât cu cheltuiala mare de bani, efort și timp. Neștiind unde, când și cum să se adreseze pentru lămurirea lor, bat fără folos la toate ușile sau renunță din capul locului la documentarea lor, având în ambele cazuri mari și grave neajunsuri. Este evident că institutul de documentare „TOT” nu este un birou de intervenții pe la autorități, un cabinet medical sau un birou avocațial și de notariat.

În cadrul acestui institut funcționează și o secție de traduceri pentru scrisori, acte și lucrări din și în următoarele limbi: franceză, germană, engleză, italiană, rusă, maghiară, spaniolă, olandeză și poloneză.

Oameni cu știință, cu titluri academice, având acces la toate bibliotecile și instituțiile științifice din Capitală, pot procura atât publicului, cât și demnitarilor informațiile și documentarea exactă și completă asupra chestiunilor care formează preocuparea lor. Chestiunile care nu pot găsi răspunsul prin cercetarea surselor de documentare din țară, își găsesc

soluția cu ajutorul câtorva sute de institute de documentare din străinătate, cu care institutul românesc se află în strânse legături.

Taxa unei informații din orice domeniu este de 50 lei, sumă care urmează să fie trimisă prin mandat poștal, cont CEC 1243, sau pur și simplu, în mărci poștale pe adresa institutului. Pentru documentări mai ample și studii complete onorariul se fixează de la caz la caz. Institutul e condus de d-nii Th. Iorga și Em. Samoilă.

Adresa institutului de documentare „TOT” este: București I, strada Sf. Constantin 24, telefon 3.16.15 cont CEC 1243, căsuța poștală 126.

S'a instituit concurs pentru alegerea celui mai bun abecedar

Comisia pentru întocmirea unui bun abecedar, întrunindu-se în ședință, sub președinția d-lui prof. univ. Emil Diaconescu a hotărât următoarele:

1. Să se institue concurs, fixându-se termen de prezentare la 20 Mai 1938, la care concurs să ia parte toți autorii de abecedare, atât cei care le au tipărite, cât și cei care le au în curs de lucrare.

2. Din comisiunea care va cerceta abecedarele prezentate, să nu facă parte nici un autor.

3. Din numărul de abecedare prezentate la concurs, comisiunea va alege un număr de 4-5, din care se va lua materialul necesar pentru noul abecedar oficial.

4. Comisiunea opinează ca să se preleze cele 4-5 abecedare selecționate.

D. Victor Iamandi, ministrul educației naționale, a aprobat propunerile comisiei.

E cel mai mare lucru e să ai o bibliotecă, dar mai mare lucru este să știi cum s'o folosești
J. Liibok

In orice, dacă nu-i credință, totul se sfarmă.

Al. Vlahuță

Cum vor fi anchetați membrii corpului didactic

Textul deciziei date de ministerul educației

Noi, ministru secretar de Stat la departamentul educației naționale, văzând dispozițiile art. I, II și III din decretul-lege Nr. 1.066-938, publicat în „Monitorul Oficial No. 52 din 4 Martie 1938;

DECIDEM:

Art. I. — Pedepsele disciplinare, pentru a căror pronunțare sau aplicare, legile învățământului sau statutul funcționarilor publici cer avizul sau hotărârea Comisiilor disciplinare sau de judecată, desființate prin decretul-lege No. 1066-938, publicat în Monitorul Oficial No. 52 din 4 Martie 1938, se va pronunța și aplica în viitor de ministerul educației naționale, pe baza unei anchete prealabile și a avizului unei comisii speciale, după procedura stabilită de articolele ce urmează:

Art. II. — Pentru fiecare ramură de învățământ, cât și pentru personalul ministerului educației naționale se institue următoarele organe de anchetă și avizare:

1. Pentru personalul administrativ al ministerului educației naționale din administrația centrală și serviciile exterioare cât și al Universităților, Facultăților, Caselor și Instituțiilor pendinte de minister.

a) Ancheta se va face de un funcționar de grad superior sau cel puțin egal cu al funcționarului anchetat.

b) Avizul se va da de o comisie compusă din 2 directori conducători de serviciu din administrația centrală și dintr'un avocat public din Contenciosul ministerului.

2. Pentru învățământul superior (Universități, școli speciale).

A. — Corpul didactic.

a) Ancheta se va face de un profesor titular din învățământul superior;

b) Avizul se va da de o comisie compusă din:

Directorul învățământului Superior;

Un profesor titular;

Un avocat public din Contenciosul Ministerului.

B. — Personalul didactic ajutător.

a) Ancheta se va face de un profesor titular, profesor agregat sau conferențiar definitiv;

b) Avizul se va da de o comisie compusă din:

Directorul învățământului Superior;

Un profesor titular, profesor agregat sau conferențiar definitiv;

Un avocat din contenciosul Ministerului.

3. Pentru învățământul secundar sau grad secundar.

a) Ancheta se va face de un Inspector General;

b) Avizul se va da de o comisie compusă din:

Directorul învățământului Secundar;

Un inspector general secundar;

Un avocat public din Contenciosul Ministerului.

4. Pentru învățământul Primar.

a) Ancheta se va face de un

Inspector General sau Inspector Primar;

b) Avizul se va da de o comisie compusă din:

Directorul învățământului Primar;

Un avocat public din Contenciosul Ministerului;

Un inspector general primar.

5. Pentru învățământul particular și confesional.

Ancheta și avizul sunt în competența organelor prevăzute la punctele 2-4 de mai sus, potrivit gradului de învățământ din care face parte învinuitul.

Art. III. — Anchetatorii se delegează de Minister, pentru fiecare caz în parte.

Membrii comisiunilor speciale, se numesc de Ministru, pe durata unui an.

În cazul când vreunul din membrii comisiunilor ar fi însuși reclamat, învinuit sau parte interesată în cercetarea cazului, asupra căruia este chemat să avizeze, va fi înlocuit de Ministru prin'tro altă persoană din categoria respectivă. Directorul învățământului superior va fi înlocuit prin'tr'un profesor din învățământul superior.

Art. IV. — Ancheta se va face cu audierea învinuitului, căruia i se va lua o declarație scrisă. Învinuitul are dreptul a prezenta anchetatorului un memoriu scris sprijinit de actele necesare.

Anchetatorul va întocmi raportul său și îl va înainta de urgență, cu întreg dosarul anchetei, direcției respective din Minister, care este obligat în trei zile să întrunească comisia specială.

Comisia va examina cazul pe baza actelor aflate la dosar, va stabili culabilitatea și va propune pedapsa. Comisiunea are dreptul a cere un supliment de anchetă asupra punctelor ce vor fi găsite neclare.

Art. V. — Dosarul va fi apoi prezentat Ministerului, care va hotărî, aplicând măsura ce va găsi de cale.

Art. VI. — Domnul Administrator al Casei Școlilor și d-nii Directori al învățământului superior, secundar, profesional, particular și confesional, primar și normal primar, al contabilității sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Croitoria și Postăvăria

Gheorghe Belciu
BAZARGIC

Str. Carol No. 24

Unicul magazin românesc bine asortat cu ștose Scherg

Pardesiuri și costume ireproșabile

Pentru D-nii Invățătorii
plata în rate lunare.

Vizitați spre convingere.

Rețineți adresa: Str. Carol 24
Bazargic — (vis-a-vis de Farmacia „Lagara”)